

31 december 2020

“Wat gij nu zijt was ik voor dezen, wat ik nu ben zult gij ras wezen”. Een kort gedichtje op deze oude grafsteen. Beetje grappig, maar ook wel realistisch. Wel goed voor oudejaarsdag, even stilstaan bij onze eindigheid. Maar misschien ook niet zo heel hoopgevend, daarvoor moeten we de kerk in. We beginnen met een oud lied, ook vaak met oud jaar gezongen vroeger.

Lied 179 hervormde bundel 1938

Rust mijn ziel, uw God is Koning,
heel de wereld zijn gebied.
Alles wisselt op zijn wenken,
maar Hij zelf verandert niet.

Ieder woelt hier om verand'ring
en betreurt ze dag aan dag,
hunkert naar hetgeen hij zien zal,
wenst terug wat hij eens zag.

Rust mijn ziel, uw God is Koning!
Wees tevreden met uw lot!
Zie, hoe alles hier verandert,
en verlang alleen naar God!

Uit de bijbel lees ik je iets over een andere steen. Een steen die de profeet Samuel heeft neergezet. Er was opnieuw een oorlog met de Filistijnen, Israël had weer jaren van onderdrukking achter de rug. Ze roepen God om hulp en onder de leiding van Samuel wisten ze hun vrijheid weer terug te krijgen. En Samuel wilde graag dat ze zich zouden herinneren dat God hun geholpen had, dat de Heer hun bevrijder was. En dan staat er in 1 Samuel 7 vers 12:

Na afloop plaatste Samuel een steen tussen Mispa en Sen en noemde die Ebenhaezer. Want verklaarde hij: tot hiertoe heeft de Heer ons geholpen. Ebenhaezer, steen van de hulp. En dat ik dat lees bij het uitgaan van dit jaar, heeft te maken met de vraag; hoe kijk je nou terug. Het was een rampjaar kun je met gemak zeggen. Voor iedereen wel, met alle beperkingen, het onnatuurlijke leven van afstand, met de economische schade, als je zaak op de rand staat of je baan en natuurlijk helemaal als je aan de Corona mensen hebt verloren. Rampjaar 2020. Maar is dat het enige?

In de film die we voor kerst hebben opgenomen, zagen we de zangeressen en een zanger van Next Generation uit Apeldoorn. Bij het oefenen vertelde één van de zangeressen wat voor jaar het voor haar was geweest. Ze had corona gehad en was daar erg ziek van geweest en ook het herstel duurde lang. Er waren momenten dat ze gedacht had; ik ga hier niet meer uitkomen, ik zal nooit meer zingen. Maar toen ze daar weer stond en *Mary did You know* kon

zingen in de kerk met kerst, toen brak ze, en was ze diep dankbaar dat ze weer zover gekomen was. Dat ze daar mocht staan. God alle eer, schreef ze me nog op Messenger. Die kant wil ik ook voor ons op. Naar dankbaarheid voor wat we hebben. Tot hier toe heeft de Heer ons geholpen. Het is ook een hoopvolle uitspraak. Als God ons tot hiertoe hielp, zal Hij ons dan ook niet blijven helpen. Ik ben ervan overtuigd, schrijft Paulus in Filippenzen 1:6 dat Hij die een goed werk in jou begonnen is, dat Hij het ten einde toe zal voortzetten tot de dag van Christus Jezus. Je kunt dit soort gedachten zeggen zonder God; tot nu toe hebben we het gered, dan gaan we het zeker ook redden. Maar voor mij maakt het wel uit, de gedachte dat we dat met Gods hulp doen. Dat we in Gods hand zijn. Zo kunnen we het nieuwe jaar in, met vertrouwen.

We gaan een lied zingen op de grens van oud en nieuw Lied 511: 1, 2 en 5

Door goede machten trouw en stil omgeven,
behoed, getroost, zo wonderlijk en klaar,
zo wil ik graag met u, mijn liefsten, leven,
en met u ingaan in het nieuwe jaar.

Wil nog de oude pijn ons hart vernielen,
drukt nog de last van 't leed dat ons beklemmt,
o Heer, geef onze opgejaagde zielen
het heil waarvoor Gij zelf ons hebt bestemd.

Laat warm en stil de kaarsen branden heden,
die Gij hier in ons duister hebt gebracht,
breng als het kan ons samen, geef ons vrede.
Wij weten het, uw licht schijnt in de nacht.

Ik bid een gebed om het oude jaar af te sluiten en het nieuwe jaar te beginnen

Heer, dat jaar 2020, we zouden het soms willen vergeten, alle opwinding, pijn, eenzaamheid en dood, alle verdriet en boosheid en onmacht, maar we hebben het meegemaakt, het zit in onze geschiedenis, wij vragen u..vergeef ons wat verkeerd was, help ons dragen wat te moeilijk was, troost het verdriet van ons, van deze wereld, en dan danken we u ook voor saamhorigheid die ontstond, voor liefde die we ondervonden, voor uw hulp en kracht, voor wie op mocht staan uit ellende of ziekte. Een nieuw jaar leggen we in uw hand, op U willen we vertrouwen voor ons, voor wie ons lief is, voor een wereld in chaos. Geef Heer dat wij en zoveel meer mensen gerechtigheid, eerlijk delen, omzien naar elkaar, goedheid en geloof, dat wij dat verankeren in ons bestaan, daaruit leven, uw Koninkrijk kome. We bidden voor ons als kerken in Loenen, dat wij dit jaar door uw Geest vervuld getuige van uw Naam mogen zijn, dat uw genade onder ons is. Kom en vernieuw mijn leven, Geest van God. Amen

'k Stel mijn vertrouwen

'k stel mijn vertrouwen op de Heer mijn God
Want in zijn hand ligt heel mijn levenslot
Hij heeft mij lief. Zijn vrede woont in mij
'k zie naar Hem op en weet Hij is mij steeds nabij.

Ook in dit lied ging het weer over ons lot, ons levenslot. Dat lijkt dan behoorlijk vast te liggen. Maar zo is het in de bijbel toch niet. Je kunt God bidden; Heer, wend ons lot, breng een keer in het lot van uw volk. En mensen kunnen ook hun lot veranderen. Bekering, omkering heet dat, je mag iets nieuw beginnen. Neem je bed op en wandel. Zei Jezus, en een nieuw leven begon. Voel je de kracht van God al binnenstromen?

We zingen Lied 422:1,2,3

1. Laat de woorden
die we hoorden
klinken in het hart.
Laat ze vruchten dragen
alle, alle dagen
door uw stille kracht.

2. Laat ons weten,
nooit vergeten
hoe U tot ons spreekt:
sterker dan de machten
zijn de zwakke krachten,
vuur dat U ontsteekt.

3. Laat ons hopen,
biddend hopen,
dat de liefde wint.
Wil geloof ons geven
dat door zo te leven
hier Gods rijk begint.

Een gelukkig nieuw jaar wensen we elkaar, niet met koffiedrinken in de kerk en olieballen, dat moet thuis maar dit jaar, maar wel met de zegen van God. Ik heb de bijbel nagelezen om te kijken of ik een zegen 20 21 kon vinden. Hoofdstuk 20 vers 21. Ik vond in het oude testament van alles, verslagen legers, afgehakte hoofden, een man die niet met de vrouw van zijn broer mocht trouwen, niet zo heel bruikbaar voor een zegen. Pas de allerlaatste hoofdstuk 20 vers 21 in het evangelie van Johannes leverde iets op. Een zegen. Van de opgestane Heer.

Johannes 20:21 Vrede zij u, gelijk de Vader mij gezonden heeft, zo zend ik ook u

Het is nog geen 6 januari, kerst mag nog. We gaan luisteren, misschien meezingen naar eer zij God in onze dagen en daarna Donker de nacht. Rachel Oostenbrink zingt het, eerst bij het orgel met maarten Willers en dan bij de piano en dan begeleid ik haar.

Zaterdag 9 januari staat het volgende filmpje weer klaar op de website. Fijn om zo in contact te zijn.